

Sygn. akt: I C 1558/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2018 roku w S.,

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Subfunduszu (...) W.,

przeciwko S. M.,

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. M. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Subfunduszu (...)W. kwotę 265,38 (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści osiem groszy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

od dnia 11 października 2017 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 93,21 (dziewięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia jeden groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nadaje wyrokowi w pkt I i III rygor natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt I C 1558/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty – Subfundusz (...) z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagając się zasądzenia od pozwanego S. M. na swoją rzecz kwoty 2.074,09 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kwoty 600,00 złotych tytułem zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dochodzona należność wynika z braku zapłaty przez pozwanego należności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej w dniu 13 listopada 2014 roku. Powód nabył wierzytelność wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2016 roku zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W.. Na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składają się należności wynikające z faktur i not obciążeniowych oraz odsetki naliczone na dzień poprzedzający złożenie pozwu w niniejszej sprawie.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2017 roku w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdziwszy brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Szczytnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany S. M. nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie ani nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.A. w W. oraz pozwany S. M. w dniu 13 listopada 2014 roku zawarli umowę o świadczenie usług.

W ramach powyższej umowy powstała wierzytelność wynikająca z następujących faktur VAT:

- nr (...) na kwotę 107,51 złotych z terminem płatności do dnia 17 grudnia 2014 roku,
- nr (...) na kwotę 37,80 złotych z terminem płatności do dnia 17 stycznia 2015 roku,
- nr (...) na kwotę 37,80 złotych z terminem płatności do dnia 18 lutego 2015 roku,
- nr (...) na kwotę 37,80 złotych z terminem płatności do dnia 17 marca 2015 roku.

(dowód: faktury VAT k. 52-59)

Umową przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2016 roku cedent (...) S.A. z siedzibą w W. przeniósł na powoda wierzytelności pieniężne przysługujące mu od Abonentów, wynikające z niezapłaconych należności głównych opłat abonamentowych z tytułu świadczonych usług, naliczonych kar umownych z tytułu niedotrzymania warunków umowy, a także odsetek od tych należności oraz faktur i not obciążeniowych oraz odsetek od tych należności. Dane osobowe dłużników zawarte zostały w Załącznikach nr 1, 2, 3 i 4. Wśród przeniesionych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność względem S. M. w kwocie 1.786,81 złotych.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dn. 2.12. (...). k. 21-25, oświadczenie (...) S.A. k. 26, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 36, załącznik nr 2 do umowy przelewu wierzytelności k. 37-40)

Pismem z dnia 2 grudnia 2016 roku (...) S.A. poinformował pozwanego o cesji przysługujących mu względem pozwanego wierzytelności na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego - Subfunduszu(...) z siedzibą w W..

W dniu 16 stycznia 2017 roku strona powodowa sporządziła pismo, w którym zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności i wezwała do zapłaty zadłużenia w kwocie 1.984,98 zł.

(dowód: zawiadomienie z dnia 2.12.2016r. k. 50, pismo z dnia 16.01.2017r. k. 51)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do zasady, zaś co do wysokości zasadne jest jedynie w części.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwany S. M. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawiał się na termin rozprawy i nie wypowiedział się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu

rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 509 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przelew wierzytelności jest umową, z mocy której wierzyciel przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. W wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 5 września 2001 r. I CKN 379/00 Legalis nr 272268).

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ze względu na powyższą zasadę dotyczącą ciężaru dowodu, według art. 232 k.p.c., strona w postępowaniu sądowym jest zobowiązana wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie jej twierdzeń.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w świetle zasady wyrażonej w art. 6 k.c., na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06 Legalis nr 75688).

W ocenie Sądu okoliczność nabycia wierzytelności wobec pozwanego S. M. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2016 roku została przez powoda należycie udowodniona. Na tę okoliczność powód przedłożył kserokopię potwierdzoną za zgodność z oryginałem umowy przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2016 roku oraz załącznik nr 2 do tejże umowy, umożliwiający weryfikację tożsamości zobowiązania będącego przedmiotem umowy cesji z wierzytelnością, wynikającą z umowy zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem. Przedłożony przez powoda Załącznik zawierał dane pozwanego, jego nr identyfikacyjny w systemie zbywcy oraz kwotę przenoszonej wierzytelności.

W dalszej kolejności Sąd wskazuje, iż zawarcie przez pozwanego i (...) S.A. (jako wierzycielem pierwotnym) umowy o świadczenie usług było niewątpliwe i bezsporne. Wprawdzie powód nie załączył umowy pierwotnej z dnia 13 listopada 2014 roku, jednakże w świetle dołączonych do pozwu dowodów w postaci zawiadomienia o cesji oraz czterech faktur VAT wystawionych na nazwisko pozwanego S. M., identyfikującego się numerem klienta (...), Sąd uznał, iż powód w wystarczający sposób wykazał okoliczność zawarcia przez pozwanego i wierzyciela pierwotnego umowy o świadczenie usług.

Z powyższych względów jako zasadne uznać należy żądanie pozwu w zakresie kwoty 220,91 złotych wynikającej z tytułu nieopłaconych faktur o nr (...), a także w zakresie kwoty 44,47 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności płatności każdej należności do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych i w okresie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie.

Strona powodowa nie udowodniła natomiast – wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. - zasadności obciążenia pozwanego opłatami wynikającymi z noty obciążeniowej o nr (...) oraz (...). Brak jest bowiem materiału dowodowego na okoliczność regulacji umownych w tym zakresie oraz na okoliczność zaistnienia przesłanek do wystawienia noty obciążeniowej. Nie został też wykazany sposób naliczenia opłat objętych notą i termin ich płatności. Uniemożliwia to weryfikację zasadności żądania w tym zakresie. Poza tym powód, wbrew twierdzeniom zawartym w piśmie uzupełniającym pozew, nie przedłożył Sądowi w/w dokumentów finansowych.

Z tych względów orzeczono jak w pkt I i II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl przepisu art. 100 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielania. Przy przyjęciu wartości przedmiotu sporu na kwotę 2.074 złotych powód wygrał sprawę co do kwoty 265,38 złotych, a więc w około 13%. Na koszty procesu składały się: opłata od pozwu w kwocie 100 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym w wysokości wskazanej w żądaniu pozwu tj. 600 złotych oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. Uwzględniając więc część w jakiej powód proces wygrał Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego kwotę 93,21 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd zgodnie z przepisem art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. nadał wyrokowi w zakresie pkt I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)

S., (...)